

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמפוס בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בנשיאות ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת הקת

בס"ד, עש"ק פרשת הקת
ו' תמוז תש"ע - שנה א' גליון כ"ה

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש			
הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים	
7:12	8:30	9:05	
7:12	8:30	9:05	ביתר
7:11	8:29	9:04	בית שמש
7:27	8:33	9:33	בני ברק
נא לטמור על קדושת הגליון			

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אכל קליפתו זרק. שהם אמרו למשה שבמקום הזה אי אפשר לתקן את החטא של עה"ד.

ולזה אמרו אח"כ 'ומים אין לשתות' היינו כי הרי ע"י לימוד התורה הוי כמו שמקיים המצוות כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מנחות קי.) כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה. וזה שאמרו שלא רק שאין המקום ראוי לתקן, אלא גם אין תורה שעל ידה יכולים ג"כ לתקן חטא אדה"ר.

ולכן אמר הקב"ה למשה 'ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע' סלע מרמז לשכינה כמבואר כאן בלקוטי תורה ע"ש. היינו שהקב"ה אמר למשה רבינו שאתה צריך להמשיך בחזרה את השכינה לישראל, ועי"ז 'ונתן מימיו' התורה הקדושה, ועי"ז יהיו יכולים לתקן הכל מה שהם צריכים לתקן.

וזהו 'הסלע' בגי' ע"ץ, לומר שע"ז יהיה תיקון לחטא עץ הדעת, וזה מה שמביא הבעל-הטורים בשם המסורה, שכתוב ג"פ התיבה 'המן', אחד כאן 'המן הסלע', ובעה"ד כתוב 'המן העץ' (בראשית ג יא), וגם כתוב 'המן הגרן ומן היקב' (מלכים ב ו כז), שהם היו המינים של עץ הדעת כמו שביארנו, ובא לרמז שע"י מעשה הסלע היתה תיקון לחטא עה"ד.

ואם כל זה נחסר להם השלימות ע"י שהכה משה רבינו הסלע, כי הקב"ה אמר למשה 'ודברתם אל הסלע' היינו שיהיה לימוד התורה מתוך אהבה, אבל משה רבינו הכה את הסלע המשיך רק לימוד התורה מתוך יראה לכד ולכן נענש.

(נאמרו בס"ש תשס"ח לפ"ק)

וְלִמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֶתְנוּ אֶל
הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וְהָאֵנָה וְגַפְּנוּ
וְרִמּוֹן וּמִיָּם אֵין לְשִׁתּוֹת (כ ה).

צריך להבין הרי כל מה שגרם להם לריב עם משה רבינו, הוא משום שנפסק להם מים מן הבאר, א"כ היה צריך להיות הטענה הראשונה ש'מים אין לשתות', ולמה כתוב רק בסוף כל הטענות. וגם צריך להבין מה הוסיפו עכשיו עוד טענות שהמקום לא מקום זרע וכו'.

אלא הנראה לומר שאמרו חז"ל (תענית ט.) שבזכות מרים היתה לישראל מים מהבאר, וכשנסתלקה מרים נפסקה המים מהבאר. והסוד בזה כי מרים מרמז לשכינה (זוה"ק קפא:), וגם אמרו חז"ל (בבא קמא יז.) שאין מים אלא תורה. וא"כ יש לומר שע"י שנסתלקה השכינה שהיא בסוד מרים, נסתלקה גם אור התורה בחינת מים מישראל, כי אחד תלויה בשניה כמו שמבואר במסכת אבות (פ"ג מ"ז) עשרה שיושבין ועוסקין בתורה, שכינה שרויה ביניהם וכו'. וזה היתה עיקר הטענה שע"י שנסתלקה השכינה נסתלקה ג"כ מאתנו אור התורה, כי הרי הם היו דור דעה ולא נתכונו רק לדברים גשמיים.

והנה זה ידוע ממרן הארזי"ל בשער הכוונות (דרושי הפסח ד"א), שאותו הדור שהיו בשעבוד מצרים באו כדי לתקן הניצוצין של אדה"ר ע"ש. וזהו שאמרו לא מקום 'זרע ותאנה וגפן ורמון' כי הרי יש כמה דעות בחז"ל (ברכות מ.), מה היתה עץ הדעת אם חטה שהוא זרע, וי"א תאנה, וי"א שסחטה ענבים ואכלה ונתנה לו (ב"ר יט ה), ורמון ג"כ מרמז לזה כמו שאמרו במסכת חגיגה (דף טו:.) על רבי מאיר, רמון מצא, תוכו

זאת חקת התורה אשר צוה הוי"ה לאמר וגו' (יט ב).

לקשר תחלת הפרשה עם סיום הסדרא במלחמת עוג שנאמר (כא ד) אל תירא אותו. עפ"י דברי הוזה"ק (ח"ג קפר) כי התיירא משה להרוג את עוג מפני הרשימא של מצות מיל"ה שנתן בו אברהם אע"ה, וזה שאמר לו הקב"ה אל תירא אותו, היינו שלא תפחד מן האות שנתן בו אברהם אע"ה. וזה הביאור 'זאת חקת התורה' דעיקר נתינת החק מילה שנקראת 'חק', היא עיקר וקיום התורה וכמו שאומרים בברכת המזון 'על ברייתך שחתמת בבשרינו על תורתך שלמדתנו' ועוג לא קיבל על עצמו את חק המילה עם קיום התורה, א"כ הוא מפר ברית, א"כ האות מילה אינו כלום אצלו, כי עיקר ענין 'אות' מצות מילה היא הכנה לקיום התורה, אבל עוג שלא קבל על עצמו עול תורה, א"כ מילתו אינה כלום, א"כ שפיר אמר לו הקב"ה 'אל תירא אות'ו', כי העיקר הוא 'חקת התורה'.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

קח את המשה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוציאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם (כ ח).

ושמעתי ממורי בעש"ט ענין גלות מצרים היה, שחסר מהם הדעת, שידע להכריע שיש בורא עולם המחדש בכל רגע מעשה בראשית, עד שבא משה ועל ידי הנסים נתפרסם השגחות הכורא וחיותו המחיה באור אין סוף, ולהרגיש כדביקות החיות הזה. אמנם בחינות דעת זה הוא דעת דנוקבא, אך דעת דכורא יתגלה בימות המשיח עין החיים, והיינו שיהיו עיניך רואת את מוריד (ישעיה ל ב), ויראו כל האותיות תורה ותפלה שלומדים ומתפללים לנגד עיניהם, ויראו שהם עולמות מצוחצחות. והווי' ודברתם אל הסלע לעיניהם' שיראו בעיניהם את אורת עליונים היוצאים מאותיות ודבור תורה ותפלה ממך 'אל הסלע' רוחני [שהיא השכינה תשבע"פ], ומן הסלע יוצאין דבורים ואותיות התורה עולמות מצוחצחות אלך, וכל זה יהיו 'לעיניהם' כמו שיהיו תכלית הזה לימות המשיח, עיני תולדת פרשת וישלח.

(היכל הכרבה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הנה נוציא לכם מים (כ י).

וזה תדע, (כמבואר ממון בעש"ט עיין בספר בעש"ט עמוד התפילה אות קנו) כי בני אדם השונאים אותו על ידי פגם דבורו דקה מן הדקה, צריכין להעלותן ולתקנם על ידי דבור התפלה, להתפלל עליהם שישבו, ולקשר עצמו עמם, ואם אינו עושה כן רק שדוחה אותם, נעשו חומרות ועב יותר ושונאים אותו יותר, כי הם רוחו של הצדיק שנעשו, ועל שהם אינם מתוקנים מתקנאים בו, וצריכים לתקנם ולהעלותן בתפלה, ועל ידי התפלה נמתק בשורשו ומתקן את רוחו, או שמוציא מהם רוחו והנשאר בהם כלה ואבר. וזה שהיה משה רעה צאן (כ"ד ב ג), ואח"כ נתן להם התורה ונעשו תלמידיו, והיה בהם עדיין חלקי רוחו שלא נתקן, והם 'המרו את רוחו' המרים שוטים סרבנים לומדי תורה משפה ולחוץ להיות רב רבני, ועל ידי זה 'ויבטא בשפתיו' (תהלים קו ג) שמעו נא המרים, שלא היה לו לעשות כן לדחות, אלא להתפלל עליהם לתקנם ולהעלותן.

(היכל הכרבה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ויאמר הוי"ה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם (כ יב).

מבואר בוזהר (ח"א ט) משה האלהים דהוה בידיה, חקיק בשמא גליפא מפרש, בנהירו דצרופי אתוון דהוה גליף. שלא היה לו להוציא מים על ידי צרופי שמות ויחודים, אלא להעלות כל ישראל על ידי אמונה ומסירות נפש, כי בכח אמונה שלימה יכולין להפוך העין לזהב, וכל

המבעיים לשנות אותם, וזה הדרך נקל להעלות אף הפחות שבפחותים, כי על ידי אמונה ומסירת נפש שהיה נומע בלב כל ישראל, היו מעלין כל מיין נוקבין וכל הברורין מארור לברוך והיה נתקיים (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח בכיטול הרע לגמרי, והיה יוצא מים חיים מירושלים כמו לעתיד, והיה הסלע מדבר לעיני כל ישראל ריזן סתימין מים חיים, ובוה היו עולין למעלה למעלה, ואם היה נשארין איזה חלק מאנשי ערב רב ומישראל למטה שלא יעלו בעליות גדולות כאלה, להם יצטרך להשפיע על ידי מטה.

(היכל הכרבה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וישמע הפנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל ה'רף האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי (כא א).

פסוק 'וישב' ישראל 'ממנו שבי' איזה נשמה קדושה, והוא נשמה ידוע שורש יש"י ש'מעון' יצחק ישראל. שהם ר"ת 'שבי' ש'מעון ב'ן יוחאי, יצחק ב'ן שלמה, ישראל ב'ן שרה.

(היכל הכרבה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

ויאמר הוי"ה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוף ורָאָה אתו וחי (כא ח).

אפשר לפרש בדרך רמו, שאיתא בספד"ק בני יששכר (מאמרי השכחות מאמר ב) מהגה"ק צ"ס"ע מרן מהרצ"ה מדינוב זיע"א, שיש תק"פ קליפות שצריכים להכניעם. וזה 'זאת שעיר החמאת דרש דרש משה והנה שרף' (ויקרא י טו) שהיה שורף את 'השעיר' בנימטריא תק"פ, שמושה המתקן אותם שלא יהיה שום שליטה חו"ש על ישראל עם הקדוש, ומבאר שם שע"י התורה"ק וכמו כן ע"י שמירת שבת אפשר לבטלם, וכמו כן ע"י הנחת תפילין כי 'תפילין' בנימטריא תק"פ עד כאן לשונו. וזה לדעתי אפשר לפרש בדרך רמו 'ויאמר ד' אל משה עשה לך שרף' תראה לתקן את התק"פ קליפות שלא יהיה חו"ש שום שליטה על ישראל, ו'שים אות'ו על הנס' שיקימו את התורה"ק שנקרא אות, וגם ע"י שמירת שבת קודש הנקרא אות, וכן ע"י ברית מילה. וזה 'והיה' לשון שמחה, 'כל הנשוף' אם חו"ש יבוא הקליפות מהתק"פ לנשך 'וראה אתו' אם הוא רואה שהאותות הם בשלימות או אי אפשר להם לעשות שום רע, ואדרבה ע"י יהיה לכם הכוח לתקן אותם ולבטל אותם. השם יתברך ירחם על עמו בני ישראל בכל מקום שהם, שיהיה לנו הכח לבטל אותם ולתקנם, בדרך הקדושה והטהרה אכיה"ר.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר הוי"ה למשה אסף את העם ואתנה להם מים. (כא טז)

רצה לומר שהקב"ה אמר למשה 'ומשם' אפילו מרשעים יש בלבם ג"כ 'באר' מים, שהוא ניצוץ הקדוש השרוי בלבנו, שלא יחליף אותו עד שמוסר נפשו וגופו להקב"ה, ואל ירח ממנו נדח (שמואל-ב יד) אפילו ניצוץ קטן שבקדושה, וזהו הכוונה 'הוא הבאר אשר אמר ה' למשה אסף את העם' שהם רשעים בתאות, שאז נקראים בור ריק אין בהם מים (בראשית לו כד) אבל נחשים ועקרבים יש בו (שכת כב), לזה 'אסף את העם בזה ואתנה להם מים' שבזה נעשו מבור, באר מים חיים דקדושה, ויתעלה בהם הניצוץ הקדוש שבהם. 'או ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה' ר"ל כשהיה הביורר הטוב, שהרשעים יעשו תשובה ויתקנו ניצוץ הקדוש שלהם, או אלו רשעים והעם הנ"ל יהיו נכללים או בכלל כל ישראל הקדושים, וכולם ביחד ישירו 'או ישיר ישראל' כולם 'את השירה הזאת' שהוא מלכות, 'עלי באר' שהוא השכינה הקדושה עם ניצוץ הקדושים שלה, 'ענו' בוראי 'לה' ויקבל הקב"ה להם בתשובתם של כל הניצוץ נשמות שילקטו השכינה הקדושה מעמקי הקליפות.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

הרה"ק רבינו עבי הירש ב"ר יצחק אייזיק זיע"א מזידיטשוב 'עבי לצדיק' י"א תמוז תקצ"א

ואמר, שהוא מכון להמשיך אור החסדים של היודיין של שם הוי"ה ב"ה, להמשיך לכל דרגין קדישין, לכל ישראל, והיה מיוחד על כל דבר קטן וגדול, אפילו מעט מים כששתה, היה שוהה ואומר כמה יחודים, עד כשהיה שותה המים, היה דוגמא דלעילא, להמשיך מים עליונים לשכינת עוזינא אמנו, להחיות נפש כל חי, ברוך חי העולמים. וכן בכל דבר אכילה, כל תנועה ולעיסה היה בדוגמא דלעילא, ומעט מעט שאכל, המשיך רב טוב לבית ישראל.

פעולת צדיק לחיים

ופעם אחת בשנת תקע"א לפרט, בחג שבועות, הלך מורי דודי רבינו הקדוש מוהרצ"ה מזידיטשוב להתפלל קודם נץ החמה, ותפלת שחרית עמד להתפלל זייגער זעקס, וקם ששה שעות תפלת לחש של שחרית. והיה שם בעל הבית אחד ור' יוסף שמו, ואמר תילם עד שסיים כל תילם, ואחר כך הלך לישן, ובא לבית המדרש ועדיין לא סיים רבינו תפילת לחש, ובעת הסעודה שערך רבינו, לא נתן לו המשרת לר' יוסף הנ"ל לאכול כראוי, והיה יושב באיזה זווית, ואמר ר' יוסף למשרת: הרבי מצער אותנו באריכות תפילתו, ואתה במניעת המאכל? ושמע רבינו בזה, ולקח כוס יין ונתן לו, ואמר: יוסף! אתה אומר שאני מצער אותך, התדע שיש כאן איזה מאות בני אדם, ואני צריך לתקן לכל אחד תיקון נפשו, וכל הצטרות מקטן ועד גדול, האמת שהנחת בביתך שני ילדים בריאים? והיום חלו שניהם! האחד נחלה עד שהיה קרוב למות, ובתפילתי פעלתי שהמשכתי לו חיים, ותהלה לאל חזר לאיתנו, והשני לא השגחתי כל כך, והוא כעת בסכנה גדולה. ונתבהל זה האיש, ותיכף במוצאי יום טוב, רכב על סוס ורץ לביתו, והיה מכוון כמו שאמר לו מורי רבי דודי, בשעה מכוונת.

כמראה הקשת

זכיתי לראות בראש השנה, אצל מורי דודי, שחל יום ראשון בשבת, וביום השני לא היה מורי ורבי יכול לתקוע, ועמד מורי להתפלל מנחה, ותפלת מנחה שלו היה תמיד אש שורף, שלהבת יה כנועד, וכשראיתי זאת, הלכתי ממקומי ועמדתי אצל החלון, קרוב למקום מורי, להתפלל שם. ואחר התפלה היה דרך מורי, לילך מעט אנה ואנה, וגם להחלון. וכשהחזיר פניו מן הכותל, ראיתי על פניו, זיו וזוהר השכינה, בכמה מיני זיו, וזוהר והדר, כמראה הקשת של מעלה, בגוונין נהירין, ונפל עלי פחד ורעדה, ונפילתי לאחור, והחזיקו בי בני אדם שלא אפול, ולא ידעו הסיבה, וכשראה מורי את הרעדה שלי, החזיר את פניו לכותל, וסמך ראשו על הכותל, שנים או שלשה רגעים, והחזיר את פניו, ולא ראיתי עוד שום דבר. וגם בעת פטירת מורי, הרגשתי וראיתי זיו וזוהר כזה עליו, ומזה זכיתי להשגת תורתו.

נתיב מצותיך

הסתלקותו

וקרוב לימי זקנתו, התחיל לחבר חיבור מסודר על הזוהר, והכניס בתוכו כל הנכתב בצדו של זוהר שלו וקונטרסים שהיה לו, וחיבר חיבור קדוש. ובערב שבת קודש שנת כימ"י צאתי"ך (תקצ"א) סיים חיבורו בשלשה קדושות, ובשבת נחלה, וניגנו בליל רביעי י"א תמוז. ועמדתי אצלו בעת ההוא, ואמרתי כמה תשבחות, והיה מורי דודי מלהיט ומאיר, וכל הבית היה מלא אור ונשמות, וברעו עלאה אסתלק, לרעו דלעילא, קדוש קדוש קדוש.

זוהר חי

מתיירא ובוכה לפני המקום ברוך הוא, שאפשר אני מקליפות טעות נגה, ונתכרמו פני מאוד, ולא נותרה בי נשמה, כי מנעורי מבן שלש גודלתי על חיקו, והייתי מכיר במדריגות קדושות נפלא, הפלא ופלא מדריגת רמות. ואמר לי דודי, בני חביבי למה נודעזעת כל כך, עוד היום בכל רגע, אני מתיירא שלא אהיה מקליפות טעות נגה, כי היא קליפה קשה, ויש הרבה שנשארו שם, והם בעיניהם גדולי ישראל, ומושכין כמה נפשות לדרכים משונים ורעים.

נתיב מצותיך

שלשלת הקבלה

נשאלתי ביום הילולא של רבינו דודי קדוש יאמר לו רבינו **עבי מזידיטשוב** זלה"ה, עה"פ הוי"ה מנת חלקי וכוסי אתה תומך גורלי (תהלים טו ה), ופרשתי פסוק זה לכבודו של רבינו דודי זלה"ה, שזה ידוע שכל כמו של רבינו דודי איש אלהים זלה"ה, היה ברזי התורה, והוא היה ראש וראשון שלמד לתלמידיו, שכל ימיהם יעסקו ברזי התורה, כמו שכתב הוא בעצמו בספרו עשה טוב עיי"ש. ואחריו היה מתנהג רבינו דודי רבי **משה מסאמבור** גם כן ברזי תורה, ואחריו בנו הרב הקדוש איש אלקים חכם הרזים רבי **יהודה עבי** זלה"ה **מראזלי**, והוא חיבר כמה ספרים קדושים על דרך סוד ורזי תורה, היינו דעת קדושים, עמוד התורה. ואחריהם היו הני תרי קדושי עליונים, היינו, האחד אבי אדוני מורי ורבי איש אלקים מורי הרב רבי **יצחק אייזיק יהודה יחיאל** זלה"ה **מקאמנא**, והשני מורי"ה הקדוש רבי **יצחק אייזיק מזידיטשוב** זלה"ה, שכל ימיהם היו כל עבודתם בעבודת הבורא ברוך הוא, ביחודים ושמות קדושים, ובחידושי רזי תורה, ועשו ספרים קדושים על דרך נסתר, היינו, אאמורי"ה הקדוש זלה"ה עשה כמה ספרים קדושים, הידועים לכל ישראל הקדושים, על הזוהר, ועל המסורה חסירות ויתירות, על התורה ועל המצות וכו', וכן הרב הקדוש רבינו יצחק אייזיק מזידיטשוב, עשה פירוש גדול על דרך נסתר, על המדרש רבה, ושאר ספרים אשר המה עוד בכתובים.

ואחריהם אפילו ואבקש ואתחנן לפני השם יתברך, שלא אבוש מאבותי הקדושים, שידריך אותי גם כן כל ימי ברזי התורה, כי זהו כל חייתי בדור הגלות המר, כנועד למשכיל בקדושה, שבזכותו גם כן זכינו, למעט מזעיר לדברי סתרי תורה, וכמו שכתבו על רבינו אלקי רבי חיים וויטאל זלה"ה, שרבינו אלקי הארי"י זלה"ה, לא בא לעולם הזה אלא לגלות רזי וסתרי תורה לרבי חיים וויטאל זלה"ה, **כן אנחנו רשאים לומר, שרבינו מזידיטשוב לא בא לעולם, אלא להרים כור רזי התורה לכל דורינו ומשפחותינו**, כי שאר צדיקי הדור עושין הסתרה לסתרי תורה, ואנחנו בעזרת השי"ת נלל כל ימינו מצפוני לבנו, **כפי שקבלנו מאאמורי"ה זלה"ה ומרבינו מזידיטשוב**, ומה שאמרו רז"ל כבשם לבושך, זה דייקא בדורות ראשונים, שהיה בהם גודל אמונה ובטחון, והשגחות אין סוף ברוך הוא היה יותר בגלוי, אבל עתה בגלות המר הזה, ילולי תורתך תורת אמת רזי התורה ישעשועי, או אבדתי חיו יבעניי כנועד למשכיל דקדושה, לזה משבח אני את רבינו הקדוש מזידיטשוב, שזכינו מכוון למקצת רזי תורה, ואמרת, יהי מנת חלקי רצה לומר הקב"ה נתן לי חלק רזי התורה במנתה, כי אני בעצמי בוודאי לא זכיתי לזה לבד, לכך יוכוסי עולה ק"ב מנין שמו של רבינו עבי"י מזידיטשוב, ואתה הקב"ה יתומך גורלי שנתת נשמותי במשפחה זו שהם רשאים לגלות מצפוני רזי התורה הקדושה. והשם הטוב ברוב רחמיו וחסדיו יעורני שלא אכשל ולא אבוש בעוה"ז לצורך עבודת הבורא ב"ה, ולא לעוה"ב נגד משפחתי הצדיקים נבי"ע, ובזכותם לא ימוש התורה מפניו ומפי רזעי זרע זרעי מעתה ועד עולם אמן.

בן ביתי

דוגמא דלעילא

ראיתי **למורי דודי הקדוש רבינו הקדוש רבינו עבי**, שהיה אומר על כל דבר קטן וגדול, "לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה" בפה מלא,

זכה למדריגת הבעש"ט

מורי ורבי דודי, אחי אבי, רבי מובהק, הרה"ק רבינו **עבי מזידיטשוב**, שגדלני מנעורי על חיקו, וסמך ידיו עלי, ושמשתי לפניו מיום היותי בן שש שנה, עד היותי בן עשרים ושש, קדושתו ומדריגתו מי ימלא, מה שראו עיני ולא זר. כי לא קבלתי אותו לרבי מובהק, עד שהראה לי, שיש לו מדריגות מרן אלקי הקדוש **הריב"ש טוב**, ושבחו מי ימלא.

זוהר חי

כל היום ביחודים

שמעתי מאאמורי"ה רבי **יצחק יהודה יחיאל** זלה"ה, שאצל מורי ורבי, רבינו דודי, הרב הקדוש איש אלקים, רבינו **עבי מזידיטשוב**, ראה שהיה דרכו בקודש, כל היום ביחודים קדושים ביראה, ואהבה יתירה עם ישראל ביתד. ובעת התפלה בבוקר ובערב, היה לו התפשטות הגשמיות לגמרי, בשברון לבו, בענוות צדקו, ביחודים קדושים לאבינו שבשמים.

זקן ביתו

יחוד הדיקנא

וכשהייתי ילד, חזרתי במקום אחד על יחוד הדיקנא, ואחר שעה בא **מורי דודי** זצ"ל למקום זה, וראה ברוח קדשו ואמר, מי היה כאן שייחד יחודים, והחזיר לי פניו פנים שוחקות.

זוהר חי

אור השבת

וסיפר לי **מורי ורבי דודי הקדוש**, שבהיותו בעיר בראד, גירשו אותו משם בערב שבת קודש, בבזיון גדול ונורא, עד שבא לביתו לעיר פודקאמין, קרוב ללילה. ולא היה לו בגדי שבת עד אחר התפלה, ואחר כך בבקר קודם התפלה, אמר לפני השם יתברך: רבונו של עולם, הרואה בעלבון הנעלבים, ובלבבי הנשבר, תן לי אור שאוכל להתפלל לפניך, כל כך בזיון היה לי, האיר לי נא את תפילתי, ואמר לי בזה הלשון: האבין זיך אין מיר אן גצידנון מאנע אברים בעת התפלה, שלא טעמתי כזאת מימי, ולא אטעום עד אלף השביעי. וכן היה דרכו בקדושה, שהתפלל והמשיך על עצמו בכל ערב שבת קודש יסורים ודוחק וצער, כדי שיתבטל לגמרי קודם שבת, שיכול לקבל בעת התפלה וסעודת שבת, אורו יתברך בלב טהור וקדוש נקי. וכן היה דרכו בקדושה, מפחד תמיד, שלא יכנסו בלבו חלילה, איזה התנשאות זרות.

זוהר חי

אימת השכינה

ופעם אחת בחג שבועות, נתאספו אליו איזה מאות אנשים, וקודם התפלה באור הבקר, נכנסתי אצלו באיזה חדר שלו, והוא לא ראה אותי, והיה הולך בחדרו אנה ואנה. ובוכה, ומבכה שמים וארץ עמו, לפני השי"ת, ואי אפשר להביא על הכתב. וכל כך היה משפיל עצמו לפני קונו, בבכיה רבה ובקשה, שלא ידחה מאור פניו, באמרו ואפשר כל אלה שלח לי הסי"מ להרים וכו', עד שנפל עלי רעדה גדולה, ואימת השכינה, ופתחתי הדלת ונסתיו. וכך היה דרכו בקדושה כל ימיו, מי יוכל לספר רוב קדושתו וחסידותו.

זוהר חי

מפחד תמיד

ואמר לי **מורי ורבי הקדוש**, בימי חורפי, כשהיה אור שמתו דולקת בתורה, באש להבת שלהבת, בדיקות נפלא. ואמר לי בזה הלשון: אייזק בני חביבי, הידעת בעת היותי בן ארבעים שנה, הייתי